

Vladimír Lokajíček

„Společnost hornických měst slavkovské oblasti v 16. století“

Diplomová práce – FF JU České Budějovice

POSUDEK

Diplomant se ve své práci věnuje specifické oblasti severozápadních Čech, totiž Slavkovskému lesu a v něm dvěma nejdůležitějším horním městům – Hornímu Slavkovu a Krásnu. Autor eviduje všechny dosavadní základní studie, věnované hornickému boomu první poloviny 16. století v Krušnohoří a jeho okolí a oprávněně poukazuje na deficit v bádání o Slavkovském lese. Soustavně pracoval též s archivním materiálem, uloženým ve Státním okresním archivu Sokolov v Jindřichovicích i v Národním archivu v Praze, použil i staré tisky (Bruschius). Cílem práce bylo, jak diplomant uvádí, „zachytit fungování a popsat jednotlivé vrstvy společnosti horních měst Slavkovské oblasti 16. století“ (s. 9). Struktura práce je přehledná a logická.

Poněkud mi v práci chybí osvětlení konfesní situace zejména v Horním Slavkově, který byl jednou z nejdůležitějších církevních obcí augšpurské konfese v severozápadních Čechách – tato skutečnost měla jistě i své důležité komunálně-politické, ba ekonomické konsekvence. Náboženská/konfesní složka života měšťské komunity je zcela nepominutelná, zvláště když byla i nedílnou součástí politické aj. seberepresentace jednotlivých měšťanských rodin. Autor sám odkazuje např. na měšťanské památky funerálního charakteru (s. 52). V podkapitole „Vzdělání“ (s. 54-55) mohlo být hlouběji vysvětleno, proč slavkovští (resp. krásenští) mladíci směřovali na univerzity v Lipsku či Wittenbergu: luterská orientace měšťanské komunity je zde nabíledni – byla jen konstatována. Významnou institucí v Horním Slavkově byla také městská škola, propojená úzce se zdejšími presbytery, představiteli luterské farnosti – zde bych doporučil pro případný další výzkum nahlédnout alespoň do přehledové publikace Alfreda Eckerta: *Die deutschen evangelischen Pfarrer der Reformationszeit in Westböhmen* (Biographisches Handbuch zur böhmischen Reformationsgeschichte, Bd. II), Bad Rappenau 1974/76. Ta přináší alespoň základní informace o slavkovských i krásenských farářích i školmistrech v Horním Slavkově – řada z nich byla ze Saska. To jsou však z mojí strany spíše návrhy, jak by mohl diplomant dále orientovat svůj výzkum.

Za přínosnou považuji např. podkapitolu „Jednotlivé rodiny“ (s. 57-73), která na základě analýzy starší literatury a archivních pramenů prezentuje biogramy důležitých osobností a dává nám nahlédnout do složitých struktur měšťanské komunity. Text je psán dobrou

češtinou, což dnes, bohužel, již není samozřejmostí – překlepů je minimálně (např. v seznamu literatury má být samozřejmě „Weizsäcker“ a nikoliv „Weiszäcker“, s. 104). Diplomová práce pana Vladimíra Lokajíčka je významným doplněním našich znalostí dějin severozápadních Čech v bouřlivém 16. století. Navrhuji proto její hodnocení jako „výborné“.

Petr Hlaváček

PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

České Budějovice, 22. května 2008